

rest sis solast wet joma. Eggal hommungul ja öddangul sattuwa nemma põlwile mahha nink anniwa omma henge Issa kätte soamelikkun palwussen. Meljapäiwal, kui nalg ja oht iks surembas lannu, sis naggiwa hommungul warra utte ulge liggi tulleswat, nink nemma satjewa tedda arratappa. Pu-tükki olliwa nemma enne jo merrest sanu, nink seddamaid wõttiwa tuld ülles nink kuitsasiwa sedda lihha, nink anniwa tenno Jummalale, et nemma sonus saiwa. Ent ikkes wastne waiw ja hädda tulli waiste päle. Wäga kange tuul hommungo poolt naksi neid Some-merre pole tagast ajama, sure laine nink jää-tükki, mes tuul mannu aije, häetiwa kõrd kõrralt neide jää parwe nink se sai-je iks wähhembas, nink sen suren häddan, kui ennamb es loda surmast päse, sis and üts neist tõisile nõuwo, üttelisse henda merre pohja heita, nink waiwale nidade otsa tetta. Ent peake jäi se kurri mõtte mahha nink ütliwa ne waise üts tõisele: ei mitte nida! kuis meie omman õnnetussen weel särast suurrt patu Issanda wasta tahhasse tetta! Se jää-tük, kun nemma pääl olliwa, es olle nüüd suremb kui 3 ehk 4 silda figepitti, nink et neide parwekenne es saas kohalt katski pörrutetus, sis söksiwa nemma lumme temma pääl kõw-waste finni, nink latsiwa fige päiwa weerd möda ümbreringi. Sis nemma saiwa ka lamm-met, sest kange külmi tahtsi neid jo arrawõta. Poolpäiwa hommungul naggiwa sure rõmoga utte saart; tuul aije neid liggemba-

le nink waiwatu südda üllendeti rõmun ja tenno palwussen Jummalale pole; nink nüüd lodiwa nemma arrapästmist sada. Ent tuul käänd öddangul jälle, nink pea olliwa nemma jälle sure merre sissen.

Wimate sis eespäiwal päle lõuna, — se olli üttesas päiw, et suren häddan olnu, — naggiwa nemma Some-ma randa. Kui neide weikeste saare wahhele saiwa, mes kãris nimmitetas, sis naggiwa paljo ulge. Sure julgussega naksiwa neid nüüd tapma, nink saiwa 5 tükki kätte.

Öddangul olli se saar, nimmega Piling, mes 25 wersta Helsingworsi linast ärra om, neide silmi een. Rand olli jää-tükkega täüs nink es sa nemma ennamb eddesi. Sis nemma astsiwa Jummalale nim-mel ommaast jää-parwest mahha, kun nemma 9 päiwa pääl olnu suren ohhun, ent kun Issanda arm neid siski ellun olli hoitnu. Nüüd tahtsiwa kaeda üttest jää-tükki tõise päle karrada, seni kui ranna mannu saasse. Ent se poisimees es jõwwa ennamb kõndi, nemma pididiwa tedda sis kapluga henne per-ran weddama. Nink kui nemma tedda ennamb nida es jõwwa weddada, sis na jättiwa tedda wimate sure soame walluga sinna jää päle mahha. Ent nemma saadsiwa weel enne pikka ort mannu, õtsekui mãrgis ülles, et kawwest sedda kottust wois natta ja ärralõida.

Sure waiwaga latsiwa nemma nüüd eddesi, mõnnikõrd romaden kõttuli maan